

vel som de andre Institutioners Interesse i denne Sag.

Slengerik: Spørgsmaalet er, under hvilke Betingelser en Skibsfører skal anses for farvandskendt. Der staar: „Naar en Skibsfører som saadan mindst 3 Gange inden for et Tidsrum af 3 paa hinanden følgende Aar har benyttet Lods i et Farvand, anses han umiddelbart derefter som farvandskendt i det paagældende Farvand.“ Saaledes staar der i Loven. Maa jeg spørge: Kan en Skibsfører da ikke anses som farvandskendt, naar han 20 Gange i Løbet af en halv Snes Aar har sejlet gennem Farvandet uden Lods? Det er et Spørgsmaal, jeg vil tillade mig at rette til den ærede Minister, og som jeg gad høre hans Besvarelse af. Jeg nærer den dybeste Respekt for den sagkyndige, den ærede Minister har taget paa Raad, men det er dog et Spørgsmaal, om praktiske Skibsførere alligevel paa nogen Maade ville kunne føle sig tilfredsstillende ved denne Bestemmelse. Jeg tillader mig at paastaa nej, og den ærede Minister vil nok gøre den Erfaring, at det er rigtigt, som jeg paastaa i dette Tilfælde.

At jeg paa nogen Maade skulde have udtalt mig mod de andre Bestemmelser, som Loven indeholder til Fordel for Skibsfarten, f. Eks. dette, at man fritager mindre Fartøjer for at tage Lods under visse Forhold, er aldeles urigtigt. Det har jeg aldeles ikke gjort. Jeg har kun sagt, at denne Bestemmelse er meningsløs og derfor bør erstattes af en anden.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Jeg ser ikke, at det Spørgsmaal, det ærede Medlem stiller, i Virkeligheden vedkommer den foreliggende Sag. Sagen er den, at denne Bestemmelse i Hovedsagen grunder sig paa en Overenskomst, hvorved Sejlskibsfartens egen Organisation er gaaet ind paa disse Bestemmelser. Og jeg tror dog, at denne Organisation bedre kender Sejlskibsfartens Interesser end — ja, endogsaa hele det høje Ting og jeg med, vi alle sammen, og jeg tror, vi maa gaa ud fra, at det er under Betragtning af deres egne Interesser, at de gik ind under Overenskomsten.

Slengerik: Ja, men saa kunde vi lade Skibsførernes Organisation vedtage Loven og laye Loven. Hvad skulde vi saa være her efter? Men det kunde godt være, at der kunde findes Folk her — og jeg tillader mig at paastaa, at jeg i dette Til-

fælde har vist, at jeg har det —, der have saa meget Øje for, hvad der er praktisk urimeligt, at vi nok skulde have Lov til at kritisere, hvad der er gjort galt i Lovforslaget, saaledes som det er vedtaget af Landstinget.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Jeg bestrider ikke det ærede Medlems Ret til at kritisere Lovforslaget, den er absolut, og det er ogsaa hele Tingets Ret. Men naar det ærede Medlem udtaler, at denne Bestemmelse er meningsløs, tror jeg, at det er for stærkt et Udtryk. Jeg tror, at Sejlskibsfartens Repræsentanter have godt Øje for, hvilke Bestemmelser der er gode og gavnlige for den.

Slengerik: Saa kunne vi sige, at Bestemmelsen ikke er meningsløs, men det er en daarlig Mening, der er i den.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bemyndigelse for Regeringen til foreløbig at udrede Pensioner og Understøttelser i Anledning af Tronskiftet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.).

Sagen sattes under Forhandling.

J. Jensen: Det vil temmelig sikkert indrømmes, at det er berettiget, naar den ærede Finansminister ikke allerede nu har kunnet forelægge Forslag om de Understøttelser og Pensioner, der ville være at udrede i Anledning af Kong Christian den 9des Død til de af den afdøde Konge antagne Hofembedsmænd. Jeg antager derfor, at alle ville finde det rimeligt, at man nu gaar den samme Vej som ved Lov af 17. December 1863, nemlig for det kommende Finansaar at give Finansministeren Bemyndigelse til at udbetale Understøttelse efter de Regler, som kortelig ere antydede i Lovforslaget, og for hvilke der ogsaa er gjort Rede i Bemærkningerne.